

Riksdagens svar RSv 77/2019 rd — RP 76/2019 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och till vissa andra lagar som har samband med den

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och till vissa andra lagar som har samband med den (RP 76/2019 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Finansutskottet (FiUB 18/2019 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen bevakar konsekvenserna av propositionen och den internationella utvecklingen av utflyttningsbeskattningen samt bedömer om regleringen möjligen bör ändras och vid behov vidtar lagstiftningsåtgärder. Bedömningen ska göras före utgången av 2020 och i den ska regeringen bland annat bedöma om det med tanke på tryggandet av skattebasen är möjligt och nödvändigt att utvidga värdestegringsskatten till att omfatta personbolags affärsverksamhet vid fast driftställe i Finland.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 22 punkten, 51 e §, 52 e § 2 mom. samt 52 g § 3 och 5 mom.,
sådana de lyder, 8 § 1 mom. 22 punkten i lag 736/2019, 51 e § i lag 926/1996, 52 e § 2 mom. i lag 1733/1995 och 52 g § 3 och 5 mom. i lag 1137/2005, samt
fogas till lagen nya 51 f och 52 i § som följer:

Riksdagens svar RSv 77/2019 rd

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

22) förluster beräknade i enlighet med 35 b § 5 mom. i inkomstskattelagen av sådana sparlivförsäkringar, kapitaliseringsavtal och pensionsförsäkringar som avses i 35 b § i den lagen.

51 e §

Tillgångars utflyttningsvärde minskat med den vid beskattningen oavskrivna anskaffningsutgiften för tillgångarna räknas som skattepliktig inkomst, om

1) ett samfund överför tillgångar till sitt fasta driftställe i en annan stat och Finland till följd av överföringen inte längre har rätt att beskatta tillgångarna i fråga,

2) ett utländskt samfund överför tillgångar från ett fast driftställe i Finland till sitt huvudkontor i en annan stat eller till sitt fasta driftställe i en annan stat så att Finland till följd av överföringen inte längre har rätt att beskatta tillgångarna i fråga,

3) ett samfund flyttar sin skatterättsliga hemvist till en annan stat enligt finsk lagstiftningen eller ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning, utom i fråga om de tillgångar som fortsätter att vara faktiskt knutna till ett fast driftställe i Finland,

4) rörelse som bedrivs vid ett utländskt samfunds fasta driftställe i Finland överförs till en annan stat och Finland inte längre har rätt att beskatta de överförda tillgångarna till följd av överföringen.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas ändå inte om överföringen av tillgångar hänför sig till värdepappersfinansiering, tillgångarna har ställts som säkerhet eller tillgångarna överförs i syfte att uppfylla kapitalkrav eller för likviditetshantering, och avsikten är att tillgångarna ska återgå till Finland inom tolv månader.

Med utflyttningsvärde avses det belopp till vilket en tillgång kan bytas eller ömsesidiga skyldigheter kan fastställas mellan sådana villiga köpare och säljare som inte är i intressegemenskap på det sätt som avses i 18 b § 2 mom. 3—5 punkten vid en direkt transaktion.

Till den del reserver i situationer som avses i 1 mom. inte faktiskt knyts till ett fast driftställe som bildas i Finland eller de upphör att vara faktiskt knutna till ett fast driftställe i Finland räknas reserverna som skattepliktig inkomst.

Om överföringen av tillgångar, den skatterättsliga hemvisten eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe görs till en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller till en sådan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som med den skattskyldiges medlemsstat eller Europeiska unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar, motsvarande det ömsesidiga bistånd som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, tillämpas i en situation som avses i 1 och 4 mom. dessutom vad som föreskrivs om anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning i 50 a § i lagen om beskattningsförfarande.

51 f §

När tillgångar, den skatterättsliga hemvisten eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överförs till Finland, betraktas det i 51 e § 3 mom. avsedda värde som fastställts i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker som anskaffningsutgift för de överförda tillgångarna, om tillgångarna har värderats till värdet enligt det momentet i den överlåtande medlemsstaten.

Riksdagens svar RSv 77/2019 rd

52 e §

Till den del som tillgångarna inte så som avses i 1 mom. faktiskt knyts till ett fast driftställe som bildas i Finland räknas tillgångarnas utflyttningsvärde enligt 51 e § 3 mom. minskat med den vid beskattningen oavdragna anskaffningsutgiften som skattepliktig inkomst. Om tillgångarna och reserverna senare upphör att vara faktiskt knutna till det fasta driftställe som bildats i Finland i enlighet med 1 mom. eller den rörelse som bedrivs vid det fasta driftstället överförs till en annan stat, tillämpas det som föreskrivs i 51 e §.

52 g §

Till den del tillgångarna och reserverna i ett europabolag eller en europeisk kooperativ förening som flyttar sin stadgeenliga hemort inte faktiskt knyts till ett fast driftställe som bolaget bildar i Finland eller de upphör att vara faktiskt knutna till detta fasta driftställe tillämpas det som föreskrivs i 51 e §.

Vid beskattningen av ett europabolag eller en europeisk kooperativ förening som flyttat sin stadgeenliga hemort från en annan medlemsstat till Finland tillämpas det som föreskrivs i 51 f § vid bestämmandet av anskaffningsutgiften för de tillgångar som överförts till Finland.

52 i §

Om tillgångar överförs till en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller till en sådan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som med den skattskyldiges medlemsstat eller Europeiska unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar, motsvarande det ömsesidiga bistånd som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, tillämpas i en situation som avses i 52 e § 2 och 3 mom. dessutom vad som föreskrivs om anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning i 50 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020. Lagens 8 § 1 mom. 22 punkt ska dock tillämpas första gången för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2020 eller därefter.

Riksdagens svar RSv 77/2019 rd

Lag

om ändring av 3 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 3 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967), sådan paragrafen lyder i lagarna 1541/1992 och 1238/2018, ett nytt 5 mom. som följer:

3 §

I fråga om räknande av tillgångarnas utflyttningsvärde som inkomst för samfund tillämpas vad som föreskrivs i 51 e § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. I fråga om anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning tillämpas vad som föreskrivs i 5 mom. i den paragrafen. När tillgångar, den skatterättsliga hemvisten eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överförs till Finland betraktas som anskaffningsutgift för de överförda tillgångarna det i 51 e § 3 mom. i den lagen avsedda värde som fastställts i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker, om tillgångarna har värderats till detta värde i den överlåtande medlemsstaten.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till inkomstskattelagen (1535/1992) en ny 30 b § som följer:

30 b §

Utflyttningsbeskattning för samfund

I fråga om räknande av tillgångarnas utflyttningsvärde som inkomst för samfund tillämpas vad som föreskrivs i 51 e § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. I fråga om anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning tillämpas vad som föreskrivs i 5 mom. i den paragrafen. När tillgångar, den skatterättsliga hemvisten eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överförs till Finland betraktas som anskaffningsutgift för de överförda tillgångarna det i 51 e § 3 mom. i den lagen avsedda värde som fastställts i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker, om tillgångarna har värderats till detta värde i den överlåtande medlemsstaten.

Riksdagens svar RSv 77/2019 rd

Denna lag träder i kraft den 20 .
Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) en ny 50 a § som följer:

50 a §

Anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning

I situationer som avses i 51 e § 5 mom. och 52 i § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet har en skattskyldig rätt att betala det skattebelopp som följer av att inkomst har räknats som skattepliktig med stöd av 51 e § och 52 e § 2 och 3 mom. i betalningsposter som ska erläggas under fem år (*anstånd med betalningen*). Om inkomst räknas som skattepliktig på grund av ändringssökande eller för att beskattningen har ändrats på myndighetens initiativ, har den skattskyldige rätt till motsvarande anstånd med betalningen, dock så att tiden på fem år räknas som om inkomsten hade räknats som skattepliktig i samband med beskattningen för skatteåret.

Den skattskyldige ska begära anstånd med betalningen innan beskattningen för skatteåret avslutas. Om inkomst har räknats som skattepliktig på grund av ändringssökande eller för att beskattningen har ändrats på myndighetens initiativ, ska anstånd med betalningen begäras före den första förfallodagen för den debiterade skatten.

Skatteförvaltningen kan kräva att en säkerhet ställs för att trygga betalningen av skatten, om det finns en påvisbar och faktisk risk för utebliven uppbörd.

Anståndet med betalningen upphör omedelbart och skatteskulden blir möjlig att indriva, om

1) de tillgångar som överförts till en annan stat eller den rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överläts,

2) de tillgångar som överförts till en annan stat, den skattskyldiges skatterättsliga hemvist eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överförs till en annan stat än en medlemsstat i Europeiska unionen,

3) den skattskyldige går i konkurs eller försätts i likvidation,

4) den skattskyldige underlåter att fullgöra sina skyldigheter med avseende på betalningsposter och låter bli att korrigera situationen inom tolv månader eller, om försummelsen inträffar för andra året i rad, inom sex månader.

Det som föreskrivs i 4 mom. 2 punkten tillämpas dock inte, om överföringen görs till en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med vilken Finland har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar eller som har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar med Europeiska unionen, motsvarande det ömsesidiga

Riksdagens svar RSv 77/2019 rd

bistånd som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

En skattskyldig kan avbryta anståndet med betalningen, varvid Skatteförvaltningen bestämmer att de obetalda betalningsposterna ska tas ut.

Det som föreskrivs ovan tillämpas också på den rundradioskatt för samfund som avses i 3 § i lagen om rundradioskatt.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid anstånd med betalningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

Lag

om ändring av 5 a och 5 c § i lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 5 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 51/2017, och

fogas till 5 c §, sådan den lyder i lagarna 51/2017 och 20/2018, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3—6 mom. blir 4—7 mom., som följer:

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

På kvarsfatt enligt lagen om beskattningsförfarande och på skatt som påförs till följd av ändring i beskattningen samt på förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd och som förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, ska beräknas en ränta som är den gällande referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med två procentenheter, dock minst 0,5 procent (*nedsatt dröjsmålsränta*). Nedsatt dröjsmålsränta ska också beräknas på betalningsposter enligt 50 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Riksdagens svar RSV 77/2019 rd

5 c §

Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta

På betalningsposter enligt 50 a § i lagen om beskattningsförfarande beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förfallodagen för varje betalningspost. Om anståndet med betalningen upphör, beräknas nedsatt dröjsmålsränta till den nya förfallodag som bestämts på grund av upphörandet.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 3 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005), sådan den paragrafen lyder delvis ändrad i lagarna 966/2006 och 311/2019, ett nytt 7 mom., varvid det nuvarande 7 och 8 mom. blir 8 och 9 mom., som följer:

3 §

Värdering av bolagstillgångar

Om tillgångarnas utflyttningsvärde har räknats som inkomst på det sätt som avses i 51 e § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet, 30 b § i inkomstskattelagen eller 3 § 5 mom. i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967), anses som värdet av övriga finansieringstillgångar enligt 1 mom. i denna paragraf samt av omsättnings-, placerings- och anläggningstillgångar utflyttningsvärdet. I en situation som avses i 6 mom. ovan beaktas utflyttningsvärdet vid beräkningen av den sammanlagda icke-avskrivna anskaffningsutgiften.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

Riksdagens svar RSv 77/2019 rd

Lag

om ändring av 50 § i lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 50 § i lagen om skatteuppbörd (11/2018) ett nytt 4 mom. som följer:

50 §

Preskription av skatt

En betalningspost beträffande vilken anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning enligt 50 a § i lagen om beskattningsförfarande har beviljats preskriberas fem år räknat från ingången av året efter det år då betalningsposten förfaller till betalning.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors 16.12.2019

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare